

TÝDENÍK TELEVIZE

1. Mám sladký život

25.04.2023 Týdeník Televize - Marina Odvářková
strana: 4 rubrika: Rozhovor

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: divadla; moravskoslezského; Národního; ostravské

Natáčí nejen Buchty po ránu, ale také Peče celá země. Jak to jde dohromady s jejím zdravým životním stylem a kde potkala muže svých snů?

Tereza Bebarová

- Naposledy jsme spolu mluvily před třemi roky a od té doby svět prošel řadou dramatických změn. U vás je vše při starém?

Naštěstí se u nás doma tak střemhlavý vývoj jako ve světě nekoná. Řekla bych, že tu vše plyne láskyplným pohodovým tempem. Jsme zdraví a zdravější, na čemž úspěšně pracujeme, a jsme spokojeni i duševně. Za obojí moc děkuji a jsem za to vděčná. Pracovně si také nemohu stěžovat, vysíláme s velkým úspěchem pořad Buchty po ránu, připravujeme další řadu, v květnu natočíme třetí řadu Peče celá země, na youtube běží náš sólo projekt Čas na Te. Be, pracuji na své značce kosmetiky a mohla bych pokračovat dál a dál. Určitě se nenudím. (směje se)

- Jak být tak spokojený jako vy?

Je to souhra více faktorů. Nic nefunguje samo o sobě a někdy je nutné změnit uvažování. My jsme se s Ivanem (partner – pozn. red.) rozhodli, že se chceme starat o své zdraví, protože to má pro nás smysl. Vybíráme si, co jíme, užíváme kvalitní doplňky stravy, bydlíme na venkově, kde je čistý vzduch a pohoda, a snažíme se žít v pravdě. Ta totiž očišťuje a má pozitivní dopad na zdraví. Poslední dobou se také aktivně staráme o svůj mikrobiom (mikroorganismy žijící v trávicí soustavě – pozn. red.). Osmdesát procent imunity vychází z toho, jak jsou na tom naše střeva, potažmo půl druhého kila breberek, které v něm žijí. Tím se teď řídíme a pochopili jsme, že naše tělo není jen o "JÁ", ale o "MY". Když všechny ty mikrotvory uspokojíme, projeví se to i navenek.

- Jak jde toto vaše přesvědčení o zdravém životním stylu s pečením, kterému se díky práci již několik let věnujete?

Je to prosté, když mám v pohodě střevní mikrobiom, nemám zapotřebí ty dobroty, kterých je kolem mě spousta, jíst. Můžu je s chutí a radostí připravovat pro svoje blízké, když chuť mají, ale samotnou mě to neláká. Alespoň ne ve větší míře. Zároveň si říkám dobrého pomálu, takže když to na mě přijde, dám si, ale nepřeháním jí to. Naše babičky a dědečkové se také nepřecpávali nese sladkým a stejně tak maso se nejedlo každý den. Ruku na srdce, ono no nějaké to hřešení k životu patří, ale mělo by být sváteční. A když už pečú, je určitě itě lepší udělat poctivý moučník z ingrediencí, které k němu patří, ale dopřávat si s rozumem. Upřímně – větrníky z celozrnné mouky prostě nebudou to pravé ořechové. (směje se)

- Dříve jste pekla spíše zřídka. Změnilo se to poté, co vás začaly provázet pořady dy o pečení?

Nepeču často, ale když už, vezmu si naši aši knihu Čas na pečení, kterou jsme s Josífkem (cukrář Josef Maršálek – pozn. red.) vydali, a s ní mi to jde samo. Jsou v ní recepty, reje které zvládne každý, a přitom je v kuchyni za hvězdu. Někdy mě mé dítě prosí tak dlouho, abych udělala dort Pavlova s krémem a mandarinkami, až mu ho nakonec udělám. Pozveme pak někoho na návštěvu, abychom na tu nálož nebyli sami, a náramně si to užijeme. Pravidelně pečú žitný kváskový chléb, kvásek mám v lednici už tři roky od moderování Peče celá země. Milujeme taky banánový chlebiček, kam dávám špaldovou mouku, kokosový olej, kvalitní hořkou čokoládu a běžný cukr nahrazuji cukrem březovým neboli xylitolem. Je to taková alternativa, jak si zamlsat a zároveň nehřešit.

- Určitě jste se za ty roky, kdy na televizních obrazovkách připravujete nejrůznější dobroty, naučila řadu vychytávek.

Dozvěděla jsem se jich nespočet a můžu říct, že vše začíná vybavením. Nepotřebujete žádné složitosti, ale třeba se hodí pořádná metla na sních či na krémy. Měla jsem doma takovou chciplotinu, kterou když vzal do ruky Pepa, ohnula se. (směje se) Přivezl si tedy příště svoji a hned to bylo o něčem jiném. Dnes už se taky neobejdu bez cukrářské karty, mám i kuchyňského robota a věřte, že stačí úplně obyčejný. Mám třeba fígl na to, aby vám mísa neposkakovala při mixování po pultě. Stačí si pod ni dát navlhčenou čtvercovou plochou houbičku a mísa se nehne. Podobnou vychytávku mě Pepa naučil s pečicím papírem. Aby se nehýbal, když na něj něco pokládáte, stačí plech potřít olejem či máznout do rohů plechu trochu těsta a papír se přilepí. Takové "maličkosti" mi zpříjemňují život v kuchyni.

- Televizní diváci vás znají také z pořadu Buchty po ránu. Snídáte sladké či slané?

Dbáme na zdravou výživu, ale semínka si neklíčíme. Tedy zatím... (směje se) A co se týká chuti, preferujeme spíše slanou snídani.

Dávám si dva krajíčky žitného chleba, domácí olivový olej, vynikající vajíčka od farmáře ze sousedství pana Čelikovského a fermentovanou zeleninu.

- Zmíněný pořad Buchty po ránu se těší velké oblibě. Čím si to vysvětlujete?

Je to sympatický nedělní formát, který přináší pozitivní náladu a tři zajímavé recepty, které názorně předvedeme, vysvětlíme postup a přidáme i různé zlepšováky. S Josefem nám to myslím dobře klapne, navíc divákům ukazujeme něco, co obohatí zkušenější cukráře a zároveň si tam najdou své i úplní začátečníci.

- S Josefem Maršálkem vás za ta léta už pojí kromě pracovního vztahu i přátelství?

Určitě. Nejsme ale manželé, jak si někteří lidé myslí. (směje se) Každopádně se vzájemně navštěvujeme a moc ráda poslouchám jeho historky, protože zážitků má Pepa díky své profesi, ale také místům, která navštívil, celou škálu.

- Musí to být radost spolupracovat s takovým kolegou.

Je to velmi osvěžující. Nakoukla jsem do jiné branže, moc krásné a inspirativní, a navíc je tato práce spojená s ochutnávkami něčeho dobrého. Co si víc přát? (směje se)

- Váš život je sladký.

Ano, díky těm dobrotám, co ochutnávám, to může být chápáno doslova, ale mám ho sladký spíš obrazně. (směje se) Sladký a šťastný a děkuji za to. Je to dar.

- Máte dokonalého nejen pracovního, ale i životního partnera. Jste spolu přes třicet let, a to bez mráčků v ráji.

No počkejte, to zní až divně. (směje se) Občas nějaký ten mráček přeletí, ale to je ve vztahu normální, ne? Spíš bylo klíčové to, že jsme se vůbec potkali. (směje se) Neměla jsem ambice mít vážný vztah, myslela jsem, že budu samotářka, a ejhle, našla jsem ideálního chlapa. Velkou výhodou je, že máme dost podobný pohled na život a stále na tom našem společném štěstí pracujeme.

- Jak jste se poznali?

Vlastně to bylo díky jeho mamince Dagmar Kotmelové. Ona byla známou dramaturgyní dětských pořadů v České televizi a já je jako dítě hlatala. Ivan s ní šel tehdy po ulici v Ostravě a v podstatě jsem se do něj zamilovala už na první pohled. Hezký kluk, s dlouhými vlasy, zrovna se vracel z přijímacích zkoušek na konzervatoř, kam jsme poté oba chodili. Moc jsem nevěřila, že bychom se dali dohromady, ale zlom nastal, když jsem zpívala Máří Magdalénu v muzikálu Ježíš Kristus v Divadle loutek, kde on hrál římského vojáka. Patrně jsem ho okouzila svým výkonem. (směje se)

- Věříte na osud?

Dá se to tak říct. Věřím tomu, že když do vesmíru vysíláme svá přání, mohou se nám vyplnit. Ale pokud si přání zformulujeme nevhodně, nesrozumitelně nebo negativně, výsledek nás nepotěší. Ne nadarmo se říká: Pozor na to, co si přeješ, mohlo by se ti to splnit. A vidíte, já si očividně přála dobře, protože mám skvělého muže a ještě k tomu už třicet let. (směje se)

- Jste spolu už dlouho, ale máte poměrně malé děti.

No, dali jsme si načas. Pravda, mohli bychom mít už pomalu vnoučata, ale my se přitom teprve rozehříváme. (směje se) Já jsem dlouhou dobu prohlašovala, že se na děti necítím, měla jsem plnou hlavu herectví, divadla a tak. Nebyla jsem přesvědčená, že bych byla dobrou mámou. Ale pak jsem si uvědomila, že je blbost obětovat celý život divadlu, a své rozhodnutí jsem přehodnotila. Jsem ráda, že jsem bez problémů zvládla i druhé těhotenství, byť mi bylo už čtyřiačtyřicet. Má to ale svá úskalí. Druhá dcera je ještě temperamentnější než ta první, a když ji to popadne, říkám jí: "Nekřič tak, Sofinko, já už mám citlivé nervy." (směje se)

- Zmínila jste zpívání. Nehodláte se mu věnovat víc? Mnozí se o vás vyjadřují jako o dobré zpěvačce.

Zpívám léta v divadle i v dabingu a momentálně doladuju formu na hodinách zpěvu. Je to hřivna, kterou si hýčkám, a myslím, že ji v budoucnu ještě využiju. Je možné, že dcery mají lásku ke zpěvu po mně. Sofinka zpívá velmi ráda a velmi nahlas, ale nesnese, když zpívá někdo jiný než ona. Je to asi rozená sólistka. (směje se) Pokud chci tedy zpívat já, musím to dělat buď na hodině zpěvu, nebo když jedu sama v autě.

- Kromě toho všeho jste milovnice přírody. Chodíte si tam odpočinout a vyčistit hlavu?

Léta jsme s partnerem denně ušli dvanáct kilometrů, ale teď to trochu lajdáme. Každopádně bydlíme za Prahou u lesa a je pravda, že doma se vždycky nadechnu. Miluju přírodu, pobyt v ní mě nabíjí a do budoucna se budu muset naladit víc turisticky než pracovně a zase si v ní odpočinout.

- Patří k vašemu životu i zvířata?

Pokud máte na mysli hospodářská, tak při těch dnešních cenách by nebylo od věci být soběstačný. Mít svá vajíčka, maso... I když tedy nevím, kdo by u nás to zvíře dokázal zabít. Ale všímám si, že trend farmaření se vrací, a to je dobře. My zatím máme jen kocourka, což je zvíře prakticky nepraktické, protože náš Tygr zatím nechytí ani myš. (směje se)

- Jste nesmírně činorodá, natáčíte, připravujete svou kosmetickou řadu, pečete, jste mámou na plný úvazek. Máte pořád nutkání vymýšlet něco nového?

Tak tohle je spíš zásluha mého partnera, on je motor, má spoustu nápadů a já zase odvahu je spolu s ním začít realizovat. Byla jsem patnáct let v Divadle Na Fidlovačce i v seriálu Ulice a nebývala jsem typ, který by vyžadoval změnu. Partner to má trochu jinak a já musím vždycky nakonec uznat, že jeho nápady jsou fakt dobré. Je vnímavý a v podstatě je to takový vizionář. Po těch letech si zaslouží uznání, takže tak činím teď a tady. *

Vizitka * Narodila se 8. července 1975 v Bohumíně. * Studovala herectví na **ostravské** konzervatoři. * Z **Národního divadla moravskoslezského** přesídlila do Prahy do Divadla Na Fidlovačce. Momentálně má angažmá v Divadle na Vinohradech. * Známa je její role Ukrajinky Světlany v seriálu Ulice. * Je držitelkou čtyř Cen Františka Filipovského za dabing. * Cenu Thálie obdržela za hlavní roli v muzikálu Funny Girl. * Jejím životním partnerem je Ivan Kotmel, s nímž má dcery Klaudii (10) a Sofii (4). Buchty po ránu magazín NE 8.15 ČT1

Foto: KOMEDIE Doktor od jezera hrochů přivedla ji a Jiřího Langmajera na parket.

Foto: BABOVŘESKY. Po Terezině boku Lucie Vondráčkové a Lukáš Langmajer.

Foto: V POHÁDCE Strašidla, kde se protnul svět fantazie s tím lidským, hrála s Jiřím Dvořákem.

FOTO: ČESKÁ TELEVIZE / EVA KOŇAŘÍKOVÁ, FALCON

Mám sladký život

Natáčí nejen Buchty po ránu, ale také Peče celá země. Jak to jde dohromady s jejím zdravým životním stylem a kde potkala muže svých snů?

| Marina Odvárková

Naposledy jsme spolu mluvily před třemi roky a od té doby svět prošel řadou dramatických změn. U vás je vše při starém?

Naštěstí se u nás doma tak střemhlavý vývoj jako ve světě nekoná. Rekla bych, že tu vše plyne láskyplným pohodovým tempem. Jsme zdraví a zdravější, na čemž úspěšně pracujeme, a jsme spokojeni i duševně. Za obouj moc děkuji a jsem za to vděčná. Pracovně si také nemohu stěžovat, vysíláme s velkým úspěchem pořad Buchty po ránu, připravujeme další řadu, v květnu natočíme třetí řadu Peče celá země, na youtube běží náš sólo projekt Čas na Te.Be, pracuji na své značce kosmetiky a mohla bych pokračovat dál a dál. Určitě se nenudim. (směje se)

Jak být tak spokojený jako vy?

Je to souhra více faktorů. Nic nefunguje samo o sobě a někdy je nutné změnit uvažování. My jsme se s Ivanem (partner – pozn. red.) rozhodli, že se chceme starat o své zdraví, protože to má pro nás smysl. Vybíráme si, co jíme, užíváme kvalitní doplňky stravy, bydlíme na venkově, kde je čistý vzduch a pohoda, a snažíme se žít v pravdě. Ta totiž očisťuje a má pozitivní dopad na zdraví. Poslední dobou se také aktivně staráme o svůj mikrobiom (mikroorganismy žijící v trávicí soustavě – pozn. red.). Osmdesát procent imunity vychází z toho, jak jsou na tom naše střeva, potažmo půl druhého kila breberek, které v něm žijí. Tím se teď řídíme a pochopili jsme, že naše tělo není jen o „JÁ“, ale o „MY“. Když všechny ty mikrotvory uspokojíme, projeví se to i navenek.

Jak jde toto vaše přesvědčení o zdravém životním stylu s pečením, kterému se díky práci již několik let věnujete?

Je to prosté, když mám v pohodě střevní mikrobiom, nemám zapotřebí ty dobro-

ty, kterých je kolem mě spousta, jíst. Můžu je s chutí a radostí připravovat pro svoje blízké, když chuť mají, ale samotnou mě to neláká. Alespoň ne ve větší míře. Zároveň si říkám dobrého pomálu, takže když to na mě přijde, dám si, ale nepřeháním to. Naše babičky a dědečkové se také nepřecpávali sladkým a stejně tak maso se nejedlo každý den. Ruku na srdce, ono nějaké to hřešení k životu patří, ale mělo by být sváteční. A když už pečú, je určitě lepší udělat poctivý moučník z ingrediencí, které k němu patří, ale dopřát si s rozumem. Upřímně – větrníky z celozrnné mouky prostě nebudou to pravé ořechové. (směje se)

Dříve jste pekla spíše zřídka. Změnilo se to poté, co vás začaly provázet pořady o pečení?

Nepeču často, ale když už, vezmu si naši knihu Čas na pečení, kterou jsme s Josefem (cukrář Josef Maršálek – pozn. red.) vydali, a s ní mi to jde samo. Jsou v ní recepty, které zvládne každý, a přitom je v kuchyni za hvězdu. Někdy mě mé dítě prosí tak dlouho, abych udělala dort Pavlova s krémem a mandarinkami, až mu ho nakonec udělám. Pozveme pak někoho na návštěvu, abychom na tu nálož slad-

kého nebyli sami, a náramně si to užijeme. Pravidelně pečú žitný kváskový chléb, kvásek mám v lednici už tři roky od modeování Peče celá země. Milujeme taky banánový chlebiček, kam dávám špaldovou mouku, kokosový olej, kvalitní hořkou čokoládu a běžný cukr nahrazuji cukrem březovým neboli xylitolem. Je to taková alternativa, jak si zamlsat a zároveň neheřít.

Určitě jste se za ty roky, kdy na televizních obrazovkách připravujete nejrůznější dobroty, naučila řadu vychytávek.

Dozvěděla jsem se jich nespočet a můžu říct, že vše začíná vybavením. Nepotřebujete žádné složitosti, ale třeba se hodí pořádná metla na sniž či na krémy. Měla jsem doma takovou chciplotinu, kterou když vzal do ruky Pepa, ohnula se. (směje se) Přivezl si tedy příště svoji a hned to bylo o něčem jiném. Dnes už se taky neobejdu bez cukrářské karty, mám i kuchyňského robota a věřte, že stačí úplně obyčejný. Mám třeba figl na to, aby vám mísa neposkakovala při mixování po pultě. Stačí si pod ní dát navlhčenou čtvercovou plachou houbičku a mísa se nehne. Podobnou vychytávku mě Pepa naučil s pečicím papírem. Aby se nehýbal, když na něj něco pokládáte, stačí plech potřít olejem či máznout do rohů plechu trochu těsta a papír se přilepí. Takové „maličkosti“ mi zpřijemňují život v kuchyni.

Televizní diváci vás znají také z pořadu Buchty po ránu. Snídáte sladké či slané?

Dbáme na zdravou výživu, ale semínka si neklíčime. Tedy zatím... (směje se) A co se týká chuti, preferujeme spíše slanou snídani. Dávám si dva krajíčky žitného chleba, domácí olivový olej, vynikající vajíčka od farmáře ze sousedství pana Čelikovského a fermentovanou zeleninu.

Zmíněný pořad Buchty po ránu se těší velké oblibě. Čím si to vysvětlujete?

Je to sympatický nedělní formát, který přináší pozitivní náladu a tři zajímavé recepty, které názorně předvedeme, vysvětlíme postup a přidáme i různé zlepšováky. S Josefem nám to myslím dobře klapě, navíc divákům ukážeme něco, co obohatí zku-

Vizitka

- Narodila se 8. července 1975 v Bohumině.
- Studovala herectví na ostravské konzervatoři.
- Z Národního divadla moravskoslezského přesídlila do Prahy do Divadla Na Fidlovačce. Momentálně má angažmá v Divadle na Vinohradech.
- Známá je její role Ukrajinky Světlany v seriálu Ulice.
- Je držitelkou čtyř Cen Františka Filipovského za dabing.
- Cenu Thálie obdržela za hlavní roli v muzikálu Funny Girl.
- Jejím životním partnerem je Ivan Kotmel, s nímž má dcery Klaudii (10) a Sofii (4).

šenější cukráře a zároveň si tam najdou své i úplní začátečníci.

S Josefem Maršálkem vás za ta léta už pojí kromě pracovního vztahu i přátelství?

Určitě. Nejsme ale manželé, jak si někteří lidé myslí. (směje se) Každopádně se vzájemně navštěvujeme a moc ráda poslouchám jeho historky, protože zážitků má Pepa díky své profesi, ale také místům, která navštívil, celou škálu.

Musí to být radost spolupracovat s takovým kolegou.

Je to velmi osvěžující. Nakoukla jsem do jiné branže, moc krásné a inspirativní. A navíc je tato práce spo-

Buchty
po ránu
magazín
NE 8.15
ČTI

jená s ochutnávkami něčeho dobrého. Co si víc přát? (směje se)

Váš život je sladký.

Ano, díky těm dobrotám, co ochutnávám, to může být chápáno doslova, ale mám ho sladký spíš obrazně. (směje se) Sladký a šťastný a děkuji za to. Je to dar.

TÝDENÍK TELEVIZE | 5

KOMEDIE Doktor od jezera hrochů přivedla ji a Jiřího Langmajera na parket.

BABOVŘESKY. Po Terezině boku Lucie Vondráčková a Lukáš Langmajer.

Zpívám léta v divadle i v dabingu a momentálně doladuju formu na hodinách zpěvu. Je to hřivna, kterou si hýčkám, a myslím, že ji v budoucnu ještě využiju. Je možné, že dcery mají lásku ke zpěvu po mně. Sofinka zpívá velmi ráda a velmi nahlas, ale nesnese, když zpívá někdo jiný než ona. Je to asi rozená sólistka. (směje se) Pokud chci tedy zpívat já, musím to dělat buď na hodině zpěvu, nebo když jedu sama v autě.

Máte dokonalého nejen pracovního, ale i životního partnera. Jste spolu přes třicet let, a to bez mráček v ráji.

No počkejte, to zní až divně. (směje se) Občas nějaký ten mráček přeletí, ale to je ve vztahu normální, ne? Spíš bylo klíčové to, že jsme se vůbec potkali. (směje se) Neměla jsem ambice mít vážný vztah, myslěla jsem, že budu samotářka, a ejhle, našla jsem ideálního chlapa. Velkou výhodou je, že máme dost podobný pohled na život a stále na tom našem společném štěstí pracujeme.

Jak jste se poznali?

Vlastně to bylo díky jeho mamince Dagmar Kotmelové. Ona byla známou dramaturgyní dětských pořadů v České televizi

V POHÁDCE Strašidla, kde se protnul svět fantazie s tím lidským, hrála s Jiřím Dvořákem.

přála dobře, protože mám skvělého muže a ještě k tomu už třicet let. (směje se)

Jste spolu už dlouho. ale máte poměrně

Kromě toho všeho jste milovnice přírody. Chodíte si tam odpočinout a vyčistit hlavu?

Léta jsme s partnerem denně ušli dvanact kilometrů, ale teď to trochu lajdáme. Každopádně bydlíme za Prahou u lesa a je pravda, že doma se vždycky nadechnu. Miluju přírodu, pobyt v ní mě nabíjí a do budoucna se budu muset naladit víc turisticky než pracovní a zase si v ní odpočinout.

Patří k vašemu životu i zvířata?

Pokud máte na mysli hospodářská, tak při těch dnešních cenách by nebylo od věci být soběstačný. Mit svá vajíčka, maso... I když teď nevím, kdo by u nás to zvíře dokázal

a já je jako dítě hltala. Ivan s ní šel tehdy po ulici v Ostravě a v podstatě jsem se do něj zamilovala už na první pohled. Hezký kluk, s dlouhými vlasy, zrovna se vracel z přijímacích zkoušek na konzervatoř, kam jsme poté oba chodili. Moc jsem nevěřila, že bychom se dali dohromady, ale zlom nastal, když jsem zpívala Máří Magdalénu v muzikálu Ježíš Kristus v Divadle loutek, kde on hrál římského vojáka. Patrně jsem ho okouzila svým výkonem. (směje se)

Věříte na osud?

Dá se to tak říct. Věřím tomu, že když do vesmíru vysíláme svá přání, mohou se nám vyplnit. Ale pokud si přání zformulujeme nevhodně, nesrozumitelně nebo negativně, výsledek nás nepotěší. Ne nadarmo se říká: Pozor na to, co si přeješ, mohlo by se ti to splnit. A vidíte, já si očividně

malé děti.

No, dali jsme si načas. Pravda, mohli bychom mít už pomalu vnoučata, ale my se přitom teprve rozežíváme. (směje se) Já jsem dlouhou dobu prohlašovala, že se na děti necítím, měla jsem plnou hlavu herectví, divadla a tak. Nebyla jsem přesvědčená, že bych byla dobrou mámou. Ale pak jsem si uvědomila, že je blbost obětovat celý život divadlu, a své rozhodnutí jsem přehodnotila. Jsem ráda, že jsem bez problémů zvládla i druhé těhotenství, byť mi bylo už čtyřiačtyřicet. Má to ale svá úskalí. Druhá dcera je ještě temperamentnější než ta první, a když jí to popadne, říká jí: „Nekřič tak, Sofinko, já už mám citlivé nervy.“ (směje se)

Zmínila jste zpívání. Nehodláte se mu věnovat víc? Mnozí se o vás vyjadřují jako o dobré zpěvačce.

zabít. Ale všímám si, že trend farmaření se vrací, a to je dobře. My zatím máme jen kocourka, což je zvíře prakticky nepraktické, protože náš Tygr zatím nechytí ani myš. (směje se)

Jste nesmírně čínorodá, natáčíte, připravujete svou kosmetickou řadu, pečete, jste mámou na plný úvazek. Máte pořád nutkání vymýšlet něco nového?

Tak tohle je spíš zásluha mého partnera, on je motor, má spoustu nápadů a já zase odvahu je spolu s ním začít realizovat. Byla jsem patnáct let v Divadle Na Fidlovačce i v seriálu Ulice a nebyla jsem typ, který by vyžadoval změnu. Partner to má trochu jinak a já musím vždycky nakonec uznat, že jeho nápady jsou fakt dobré. Je vnímavý a v podstatě je to takový vizionář. Po těch letech si zaslouží uznání, takže tak činím teď a tady. ■

« zpět na začátek